

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 4. 6. 2020, č. j. 72 A 40/2019 – 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 24. 6. 2020 kasační stížnost, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení „rozhodnutí“ Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) ze dne 4. 6. 2020, č. j. 72 A 40/2019 – 28, které mu bylo doručeno dne 9. 6. 2020. Kopii napadeného „rozhodnutí“ stěžovatel ke kasační stížnosti nepřiložil.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatel podal kasační stížnost předčasně.

[3] Z předloženého spisu krajského soudu kasační soud zjistil, že písemnost, která byla stěžovateli dne 9. 6. 2020 doručena, nebylo rozhodnutí, jak mylně uvádí stěžovatel v kasační stížnosti, ale protokol z jednání ze dne 4. 6. 2020, č. j. 72 A 40/2019 – 28. Rozsudek ze dne 4. 6. 2020, č. j. 72 A 40/2019 – 29 (vyhlášený na zmiňovaném jednání), byl stěžovateli doručen teprve dne 9. 7. 2020 (což potvrdil svým podpisem na doručence), tedy více než dva týdny poté, co podal kasační stížnost.

[4] V návaznosti na shora uvedené Nejvyšší správní soud připomíná, že rozsudek krajského soudu lze napadnout kasační stížností do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí (§ 106 odst. 1 soudního řádu správního; dále jen „s. ř. s.“). Z § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti *pravomocnému rozhodnutí*

krajského soudu; právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti přitom nelze interpretovat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána. Ostatně ve vztahu k tzv. opomenutým osobám zúčastněným na řízení zákon výslovně stanoví, že lhůta začíná běžet *ode dne* doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků.

[5] Protokol z jednání, který byl stěžovateli doručen, však není pravomocným rozhodnutím krajského soudu (za které jej stěžovatel nesprávně považoval nejspíše proto, že je v něm mimo jiné uvedeno znění výroků rozsudku krajského soudu), od jehož doručení by se odvíjela lhůta k podání kasační stížnosti. Lhůta k podání kasační stížnosti začala stěžovateli běžet až od doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu (což nastalo dne 9. 7. 2020), jelikož od tohoto okamžiku měl možnost se s ním seznámit, a to včetně důvodů, které soud k vydání tohoto rozsudku vedly. Teprve pak mohl předeštlí Nejvyššímu správnímu soudu důvody, pro které by mělo dojít ke zrušení tohoto rozhodnutí (§ 103 s. ř. s.). Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že je mu z úřední činnosti známo, že stěžovatel po doručení rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost podal (řízení o ní je vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 254/2020).

[6] Jelikož stěžovatel podal v nyní projednávané věci kasační stížnost dříve, než mu byl doručen rozsudek krajského soudu, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro předčasnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu